

Carl Michael Bellman, Salme nr. 11

Over Evangelium på første søndag i Advent. Matth. 21

Dansk tekst Palle Thilo

Musik Henrik Bøggild

Vi ser i dag en mand som lo - ver Her-rens ven-ner Ny fryd hvert skridt han

går; Han mil - de ø-je-kast til Zi-ons dat-ter sen-der Og sig for bry-stet slår. Skønt

klædt i rin - ge dragt, og selv med tom - me hæn - der, Han ver - dens hyl-dest får.

2) Se hvilken tornet vej hans fødder nu må tage,
Tænk hvad dem forestå!
Ej mer' til Davids borg de over Kidron drage,
Ad røde spor de gå,
Hvor ofret føres frem og tages grumt af dage,
Og rædsels tinde nå!

4) Jerusalem nu stolt for ham sin port oplukker,
Sin konge og hans sag.
Jødinden nejer dybt, den rørte jøde sukker
Og bøjer knæ i dag.
I uskyld barnet ler, og folket atter bukker
Med glæde og behag.

3) Ved Oliebjergets fod et øjeblik han hviler,
Disciple sendes ud.
Han tåreblandet er, om hjertet blodet iler,
Med angst og nåde prud;
At bryde dødens pil, derefter sjælen stiler,
fuldbyrde Himlens bud.

5) Hvor dyrebart et hverv, hvad højhed, glans og ære
De i din ringhed ser?
Jerusalem bli'r glad, de løv og kviste skære,
Og frydes mer' og mer',
Strør blomster på din vej, forventninger de nære,
ned knæler de og be'r.

6) Én Davids søn, og én nu Hosianna råbe,
 Velsignet være han!
 I de der foran går, de som i trængslen håbe,
 Ja, hvem der skimtes kan,
 En hellig salighed har fyldt hver blodets dråbe,
 Og glædes lyst slår an.

7) Hvor sælsomt vi dog må en konges indtog finde,
 I armod og besvær!
 Se! Et foragtet dyr, en simpel aseninde
 Vor Gud og Herre bær'.
 Mens småbørn løftes op, og tusind øjne rinde,
 Og jorden lystig er.

8) Nok blev fra skyen hørt hvad Gud og jord behage,
 Med englerøst så klar,
 Og nok profeterne med længsel nat og dage
 Dit komme lovet har.
 Af dig og af din lov dog folket fejl jo tage,
 Af alt det indebar:

9) Det ej var jordisk guld du ønskede at vinde,
 Nej, sjæle søge op.
 For dem med nådens magt til Herrens rige binde
 På frydens høj'ste top!
 Men de som bøjer knæ snart spyd og lanser finde
 At støde i din krop.

10) Så suk da nu i dag, du slægt som vi foragte,
 Fæld tårer, føl og lær
 At den som Juda folk et skrøb'ligt scepter rakte,
 Han verdens konge er.
 Giv ved hans indtogs-fest vi blive må opvakte
 Til længsel og begær.

11) Træd ind da i vor sjæl, som du i templet træder
 Ind i Jerusalem!
 Driv blindhed fra vort syn! Giv at dit lys os glæder,
 Og op for mørket dæm!
 Lad sukket i vort bryst kun lyde alle steder!
 Vort hårde hjerte klem!

12) Et Advent forestår, hvor du dig skal forklare
 I majestætisk syn¹.
 En herlighed optænd af lysets engleskare
 Om sol og havets bryn!
 Det rette livsens land skal du os åbenbare
 Og liv og død i sky'n!²